

Nr 55.

Uppläst och godkänd i första kammaren den 2 mars 1914.

» » » i andra kammaren den 2 mars 1914.

Riksdagens skrivelse till Konungen angående rätt för ordförande i pensionsnämnd att i tjänsteärenden använda tjänstefrimärken och tjänstebrevkort.

(Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 5.)

(Andra kammarens fjärde tillfälliga utskotts utlåtande nr 2.)

Till Konungen.

Uti en inom riksdagen väckt motion har gjorts framställning, att ordförandena i rikets pensionsnämnder måtte beredas rätt att för postförsändelser och korrespondens i tjänsteärenden begagna tjänstefrimärken och tjänstebrevkort.

Den i motionen gjorda framställningen avser att befria kommunerna från utgifterna för ifrågavarande brevväxling och att i stället överflytta dessa utgifter på staten.

Ett bifall till motionen kan enligt riksdagens mening icke betraktas såsom något principiellt avvikande steg utom den gräns för rätten att använda tjänstefrimärken och tjänstebrevkort, som anges i gällande kungl. förordning den 15 juni 1900 rörande postavgifter för försändelser i tjänsteärenden. Pensionsnämndernas ordförande, vilka tillsätts av Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande, böra nämligen i detta hänseende kunna jämnställas med taxeringsnämndernas och valnämndernas ordförande, vilka åtnjuta tjänstebrevsrätt.

Medgivandet av sådan rätt åt pensionsnämndernas ordförande torde också kunna medföra vissa fördelaktiga verkningar. Det vore nämligen icke lyckligt, om den korrespondens från ordförandens sida, som kräves för en riktig tillämpning av gällande föreskrifter om folkpensioneringen, möjligen på något håll till sin uppfattning påverkades av kommunal sparsamhetskänsla.

Ehuru det för närvarande lär vara omöjligt att beräkna antalet av här ifrågakommande försändelser, synes det dock riksdagen vara tydligt, att den ekonomiska uppoffring, som från statens sida nu ifrågasättes, icke är av beskaffenhet att behöva väcka betänkligheter. Svårigheten att avgöra, för vilka försändelser tjänstebrevsrätten skulle få komma till användning, torde ej heller bliva större i detta fall än i andra.

På grund av vad sålunda anförts och då den allmänna pensioneringen måste anses främja ett statsintresse, får riksdagen anhålla, det Eders Kungl. Maj:t täcktes medgiva ordförande i pensionsnämnd rätt att för postförsändelser och korrespondens i tjänsteärenden använda tjänstefrimärken och tjänstebrevkort samt utfärda nödiga föreskrifter härom.

Stockholm den 2 mars 1914.

Med undersåtlig vördnad.
